

Μεσοτόφι, 10 Ιανουαρίου 1823

Σεβαστή μου μητέρα,

Έλαβα τα γράμματά σας, καθώς και την επιστολή και σας ευχαριστώ πολύ! Είναι πολύς καιρός που δεν σας γράφω για... Ευχαριστώ, ωστόσο, να είστε καλά, έρχομαι από την τελευταία αδιάρθρα σας. Εμώ προ σίμων ημερών ύστερα από την κενότατο κατέφραδα στο Μεσοτόφι... Στην Ελλάδα. Λίγα στους Έλληνες!

Μόλις έφτασα με υποδεχθηκόν ιδιαίτερα τιμητικά, παρ'όλη την κατάσταση προς κατάρρευση. Η κατάσταση είναι χειρότερα απ'ότι υπέθετα, δε θα μπορούσε να είναι χειρότερα... Ίσως να χρειαστεί κι άλλα χρήματα, ήδη συνεχίζομαι με κάποιους ξένους εθελοντές, εξέχοντας αφοσίωση προς την Ελλάδα, οργάνωσα βραστό και οχυρώσω το Μεσοτόφι. Αλλά τιμώτε δε να είναι αρκετό, πέρα απ' την δακτύρα και το ηνέμα που θα τούρουνε την ελευθερία στα καταστρεφμένα εδάφη της πατρίδας και θα εξοντώσουν τον οδυνηρό λυγό.

Εδώ ποτέμα το κακό, μα ενίκου ενόξα οι εστώφρα καρδιά... Εδώ πεδώνουν, αλλά πάνω απ' το σκοτωμένο τώμα, λών οι ανάσες που ποτέμησαν και δεν έλασαν να ποτέμψουν... Εδώ τους έχω μεθύσει η θύελλα που ρανίζει η δάση ομα-ομα μ'αγκάδια... Εδώ οι μαχητή πεδώνουν μέρα-νύκτα, εις τ'όμαρα και πόδους για την πατρίδα τους. Η καρδιά μου ανάκει εδώ, μαζί στους ήρωες που ξεψύχησαν και ερωσώθηκαν και εδάφθηκαν πάνω απ'όλους ήρωες και άλλα δοξεί! Μέγας δορυβάς μεθ' των ήρωα...

Ελπίζω να πάνε όλα κατ'ευχην! Αναμένω βοηθητικά γράμματά σας... Να προσέχετε!

Σας προσκυνώ,

Βύρων.

Τριπολιτσά 15/02/1821

Αγαπητέ μου αδερφέ Αθανάσιε,

Έχει περάσει λίγος καιρός από όταν έφυγες για τον πόδεμο. Κάθε βράδυ προσεύχομαι να γυρίσεις σίτι σωώς και αβδαβής. Η μητέρα δεν είναι ποτού καλά ψυχολογικά από όταν έφυγες αλλά εως δέω να μην ανησυχεί γιατί όλα θα πάνε καλά.

Κάθε Κυριακή έρχεται και ο Θεός με την θεία και τα ξαδέρφια μας. Όταν την ώρα για εσένα μιτάει αδερφέ μου, και καθώς μιτάει με τόση περιφάνεια, δάκρυα χαράς πέφτουν από τα μάτια του που έχει έναν τζέσοιο ανιψιό σαν εσένα.

Εγώ είμαι ποτού καλά και περιμένω με ανυποφωνησία να γυρίσεις να μου πεις πως ήταν ο πόδεμος και να με νανουρίζεις κάθε βράδυ για να κοιμηθώ, όπως συνήθιζες να κάνεις πριν φύγεις για τα βουνά.

Όταν η γειτονιά για εσένα μιτάει και όλα τα παιδάκια θέλουν να σου μιτάσουν. Μας έχεις κάνει όλους ποτού περιφάνους.

Αυτά από εμένα αδερφούτη. Σε αγαπώ και μου δίνεις ποτού. Γύρνα σίτι σύντομα!

Η αδερφή σου

Τερχέστη, 22-10-1824

Αγαπητή Μαχδαλήνη,

Όταν έφυγες από το σπίτι και μετακόμισες στην Τήνο με τον θείο Παπα-Μαύρο, υποσχέθηκες στη μητέρα σου, τον πατέρα σου και σε εμένα πως θα μας έγραφες κάθε εβδομάδα, για να γέρουμε πως είσαι καλά και αν έχεις ανάγκες. Ωστόσο από την έναρξη της επανάστασης μέχρι και σήμερα δεν έχουμε ακούσει νέα σου από εσένα, παρά μόνο από γνωστούς γνωστών. Έχουν περάσει τρία χρόνια και ακόμα δεν έχουμε λάβει γράμμα σου. Η κατάσταση έρτασε σε κρίσιμο σημείο που η μητέρα κόντευε να καταρρεύσει από τη στενοχωρία της και ο πατέρας με την αδύναμη καρδιά του και τις ελάχιστες δυνάμεις του προσπαθούσε να τη στηρίξει. Κι εγώ απειλησμένη σε αναζητούσα, μα από πρόσωπου της είχες εξαφανιστεί.

Όλα αυτά επαναλαμβάνονταν μέχρι τη στιγμή που λάβαμε γράμμα από την οικογένεια Υψηλάντη ενημερώνοντάς μας για το χαρμόσινο γεγονός του αρραβώνα σου με τον Δημήτριο. Η μητέρα γεμάτη ενθουσιασμό και δάκρυα ^{χαράς} άρχισε τις προετοιμασίες, ενώ ο πατέρας περιφανεύεται για την προκομμένη κόρη του. Κι εγώ ανησυχούσα για εσένα και προσευχόμουν για το καλό σου. Άκουσα πως αφιέρωσες ολόκληρο τον εαυτό σου στην επανάσταση, την περιουσία σου, τις γνώσεις σου και τις επαφές σου. Αναγνωρίζω το κουράγιο και τη δύναμή σου και έχεις την υποστήριξή μου. Ωστόσο Μαντώ σε εκληπαρώ να προσέχεις. Ακούγονται φήμες και συνομωσίες για την διάλυση του αρραβώνα σου. Λέγεται πως η σύνδεση αυτών των δύο μεγάλων οικογενειών βλάπτει τα πολιτικά συμφέροντα μερικών ανθρώπων όπως ο Κολέττης που σκοπεύει να σε κυνηγήσει. Γι' αυτό προσέχε Μαντώ, διότι το τέλος αυτής της ιστορίας δεν πρόκειται να είναι παραμυθιού.

Με αγάπη,
η θαδέρφη σου
Ελένη.

Πάτρα, Ιούλιος 1926

Αξιότιμε κύριε Υψηλάντη,

Ελπίζω αυτό το χράμμα να σας βρει καλά. Ονομάζομαι Σπύρος και σας στέλνω αυτό το χράμμα σαν ένα μνημα αξιοδοξίας, καθώς γνωρίζω τις άοχρες αυτές συνθήκες που περνάει η χώρα μας την περίοδο αυτή.

Θα ήθελα να ξέρετε πως σας θαυμάζω για το θάρρος σας αλλά και για την ανδρεία σας που έχετε δείξει όλο αυτό τον καιρό, εκπροσωπώντας μαζί με τους υπόλοιπους Έλληνες στρατηγούς, το ελληνικό κράτος, γεγονός που μου δίνει κίνητρο να συνεχίσω τον άδικο αγώνα της ζωής, καθώς είμαι ο μεγαλύτερος γιος της μάνας μου και τα αδέφια μου δεν είναι αρκετά μεγάλα για να την προέχουν. Πατέρα δεν έχω, είμαι ορφανό και δουλεύω όπου βρω, για να βοηθήσω την οικογένειά μου. Μερικές φορές όμως, θέλω να τα παρατήσω όλα και να τρέξω, να πάω κάπου που να είμαι μόνο εγώ και η μητέρα φύση, αλλά δε το κάνω. Δε το κάνω, γιατί σκέφτομαι τα αδέφια μου και τη μάνα μου, που με έχουν σαν ήρωα, αλλά δεν είμαι. Ηρωες είναι όσοι πολεμάνε για την απελευθέρωση της Ελλάδας μας από αυτούς που θέλουν να την κατακτήσουν και να την εκλαβώσουν.

Όπως καταλαβένετε, τα πράγματα δεν είναι ούτε εδώ εύκολα, όλοι είναι κακόκεφοι, με νεύρα και με τεράστια στενοχώρια μέσα τους. Περιμένουμε όλοι μας να χυρίσετε, με ανυπομονησία, νικητές.

Με εκτίμηση,
Σπύρος Σπύρος

Σπύρος Ζυκος
Γι'

Πάτρα, 12/4/1821

Αξιότιμη κυρία Μπαρμαλίνα.

Αναγνώρισα / Χριστίνα και ζω στον Μωριά σε ένα μικρό χωριό κοντά στην Πάτρα. Είναι μαθήτρια ακόμα με όλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η χώρα μας τις ημέρες αυτές του ξεσηκωτού. Μαθαίνουμε εδώ για την δράση σας, για όλα όσα έχετε κάνει για τον Άχμια. Θέλει μεγάλη τόλμη, για μία γυναίκα να ρίχνει όλα τα πλοία της στην επανάσταση, να ξοδεύει όλα της τα χρήματα για τις ανάγκες των αγωνιστών. Αλλά εκείνο που είναι πιο συγκινητικό απ' όλα είναι ότι υπηρετείτε η ίδια σε τόσες όψεις της Αρχολιδας, στην πολιτομμία και άλωση του Ναυπλίου και της Τριπόλεως αλλά και στην ανακάλυψή της Μονεμβαστες.

Όλες αυτές οι γενναίες σας πράξεις έφτασαν εώς εδώ και μας χέρισαν ελπίδα ότι μετά από τόσα χρόνια σιλοθίας, η επανάσταση θα φέρει επιτέλους την ελευθερία. Σας ευχαρισώ λοιπόν που θυσιάζετε τόσα πολλά για να εξασφαλίσετε ένα καλύτερο μέλλον για την χώρα μας, όπου οι άνθρωποι θα νιώθουν ασφαλείς και δεν θα ζούν καθημερινά με τον φόβο για το απρόβλεπτο αλλά και τα σωματώματα μας θα μίνονται σεθαστά. Δεν θα κόναμε πια αναρρόδετους αμβιβαθμιάς ούτε θα κατατατείται η ανθρωπιό μας. Για πρώτη φορά μετά από τόσο καιρό έχω ελπίδα ότι όλα θα γίνω καλά.

Έχετε γίνει πρότυπο για όλους μας και πιο πολύ για τα κορίτσια, γιατί κατολίθωρε ότι παρ' όλο που δεν είμαστε άντρες μπορούμε να αφέλλουμε σημαντικά σαν αγίνο.

Σας ευχαρισώ και πάλι,

Με ευτίμη,
Χριστίνα

Αγαπητή μου γυναίκα,
Έγώ είμαι ο άντρας σου, που έφυγα από το
σπίτι για να σε υπερασπιστώ την πατρίδα, την σφαίρα
αλλά και τον ~~απαιτητικό~~ ελληνικό λαό. Είμαι περήφανος
να διαβίωω μέρος σε αυτό τον πόλεμο, και
σε καθόταν σπίτι μαζί σου. Να ξέρεις ότι
και έχετε λίγες φορές και εσύ αλλά και
τα τρία παρέμεινε παιδιά μας. Σε ευχαριστώ για
την κατανόηση, για τις τόσες δουλειές που
κάνεις τώρα που λείπω. Είμαι πολύ χαρούμενος
που ο Θεός μας έδωσε εσένα, μια γυναίκα
πρόθυμη, γενναία, καλή σύζυγο αλλά και τόσο καλή
μητέρα. Πάνε φορές που λείπω, έρχεται σκεπτόμενος πόσο
θα είχαν κερδίσει τα παιδιά μας και συγκαμώξει.
Εδώ τα πράγματα δυστυχώς δεν είναι τόσο καλά,
το Μεσοτόπι έχει περικυβηθεί από Τούρκους.
Ίσως αυτή λίγη η τελευταία φορά που σου
γράφω, καθώς θα ετοιμαστώκει για κάτι ριφοκάνω.
Αν δέξω να στεναχωρηθείς αν ~~γίνω~~ γίνω τα
δυσάρεστα, αλλά να θυμάσαι πως ο άντρας σου
αρέσει για την πατρίδα, γενναίος ~~και~~ και τολμηρός.

Μεσοτόπι

9 Απριλίου 1826

Αγαπητέ Θεόδωρε Κολοκοτρώνη

~~Αγαπητέ Θεόδωρε Κολοκοτρώνη~~, ενώ Διονύσιος Ξυλομας
σου χράσσω αυτήν την επιστολή για να εκφράσω θετικά
αλλά και πολλά αρνητικά συναισθήματα πρώτοι απ' όλα
θα ήθελα να σε ευχαρώ και αν μπορούσα θά σου έφαινα
το χέρι, είσαι από τους ανθρώπους που ~~θα~~
θα σου έβραζε το καρδίλο, πραγματικά θαυμάζω την
ξυπνή στρατηγική σου, το πάθος που πολεμάς,
τις γνώσεις σου στην μάχη και τις πολεμικές σου
ικανότητες, είσαι καλύτερι από τα λίγα ποτέ δεν τα
έβαλες κάτω, μα ποτέ.

Θα ήθελα επίσης να σου μεταφέρω την θλίψη
μου για τον χαμό του χιού σου και ήταν μεγάλος
πένος πάνω σου, έδωσες πολλά, μα πάρα πολλά
και πήρες λίγα, όσο από το κέρτος όσο κι από
την ζωή την ίδια. Η φυλάκισή σου με εξόργισε
υπέρολογα πολύ γιατί έδωσες τα πάντα για την
πατρίδα και σε φυλάκισαν. Ντροπή τους!

με αγάπη Διονύσιος Ξυλομας

Ajanntè ~~ni~~ Nικητασιν,

23 Ιουλίου 1822.
Τριπολιτσά.

Σας γράφω για να σας ανακοινώσω μια ενέργεια
την επιθεσιν στους Τούρκους ετοιμαζομε στρατο
για να τον δημιοφροσασμε μεγαλο αριθμο κοντά στην
Τριπολιτσά. Συναδικως ήφαστε 3.000 άτομα και
χρησιολοφουστε τους 50 αντρος σας και την
στρατηγηκή σας για να νικησασμε. Οι περισότε-
ροι είναι χωρικοί και δεν έχου σφεταρχο σε
προηγούμενα κεία. Γνωρίζω ότι έχου χίος πολλοί
αντρος και προσπατο έα έσο τα αυτονομηκότα σας
αυτή πρηνά να εκδιδίμωσ τους Τούρκους για τον έαυτο
το για μου του Γενναίου. Η θέση είναι στρατηγηκή
και αν την καταλάβασμε σταφαστε τον εφοσιστή
της Τριπολιτσάς και να έα και ~~και~~ βοηθασ
να την καταλάβασμε. Ελπίσω να μου ακουθασκου
και να στυλοκασκουσ ούτη μια τωμ εναντια στους
Τούρκους.

Ο μακρος φίλος και
αυπροσέλιότης σας,
Κορκοβασοίμω.

Αγαπητέ ο γου ηγερολόγο,
Σήμερα ηγήρωσε για ακόμα άσωση γέρα για τους
Ελληνες. Σαν χθες το θυγαίαι, που θα λέγαγε για να
βιώσουμε την πατρίδα μας, τα παιδιά μας, την αγνία
που βιώσαμε μόνε λευκό, μόνε βαμνή, σαν βύνη
ότι δεν θα γυρίσουν τα παιδιά μας και οι άνδρες
μας. Οι ώρες φερνούσαν βαβανιστικά, για το χειρότερο
από όλα είναι ότι κάποιος δεν γυρίει ο ένας μωδίσω, ο
μιο μιος φως ήταν και έγινε ευεί. Όταν γε χαίρεται
ήταν σαν να ήφερα ότι θα ήταν η τελευταία φορά,
ακόμα το λόγο του φιλοίν σαν καρδιά μου. Πάω
να υποστηρίξω την πατρίδα μας, ο'αγαθώ πουδύ και
πρόβεχε, όπως πάντα μόνεις, ε'αδέλφια μου, Αντίο.",
Μετά χάρησε γέρα σαν πωχα, δεν τον γαναίδα ποτέ.
Από τότε, δεν γαναίδια από κείνη την ώρα που
τον είδα να φεύγει, δεν το αντίχει η γυχή μου. Δεν
αφήσε όμως η βύνη που βρέθηκα να υποστηρίξω
την πατρίδα μου, όλα για τη πατρίδα μου. Έδωσα τον
γυχή μου, την περιουσία μου και τον γυό μου. Μετά
από τόσο χρόνια, είναι αφήφανη που ηγήρωσε για
άσωση γέρα για την Ελλάδα μας.

Λαβουρίνα

Αγαπητέ Κωδοκιοτέμ,

Σου στέλνω αυτήν την επιστολή για να σου ευχαριστήσω για όλα αυτά που έκανες στην επανάσταση. Ήρωοι έκανες θυσίες, βιοτάρες τα πάντα, για την ανεξαρτησία, έλασες συνειδήσεις, τα σπυροδύτες και οι φογέρες αλλά πρέπει να θυμάσαι. Όταν είχαμε την επανάσταση, τον Φεβρουάριο, δεν έκανε κρύο; Πάλι τα βροχόβροχα, γέτος έκανε πολύ κρύο στα μέσα Φεβρουαρίου και τήν Μαρτίου, οπότε είναι μέσα στην περίοδο της επανάστασης. Φοβόμαστε κανένα μπλοκ ή κρυώματα; Πρέπει να ξέρω αν είχατε κρυοπαγήματα γιατί τότε θα είχατε ένα πρόβλημα. Επίσης καχιάσε ~~το~~ γουά, εδώ ούτε σταδιακά. ~~Πο~~ Παγκοσμίως κασιπώνησες σε αυτές τις εξουσίες γιατί ~~τα~~ με ενδιαφέρει, κελδή επανάσταση.

Με εκτίμηση
Νίκος

Κριμα...

Πέμπτη 13 Μαΐου 1822

Αγαπητή μου γυναίκα και μάνα των παιδιών μου,

Έχοντας φύγει μακριά από την ζεστή αγκυλιά σου κι από τα όμορφα παιδιά μου, μισώ τόσο με πόση να σου έζησω γιατί έφυγα χωρίς καμία κούβεντα, τόσο δύσκολη είναι οι συνθήκες εδώ και τόσο μου λείπει.

Βλέπεις η πατρίδα, όποτε με φέρνεται, θέλει να 'μαι αδίκιο και αυτή τη φορά τα πράγματα είναι όλη σημαντικά και σοβαρά. Μου λείπει, μου λείπει η καθημερινότητα μας, μου λείπει το φως σου... Οι συνθήκες, βλέπεις, είναι τόσο δύσκολες εδώ, κάθε μέρα θαλεύω και σου σκέφτομαι πως κι είναι η αλήθεια μου... Δεν ξέρω αν θα ζήσω, αυτή είναι η αλήθεια, δεν θέλω να σε κείνω να στεναχωρηθείς, θέλω να 'σαι περήφανη και να διηγηθείς με κάθε ανατριχιαστική περιγραφή αυτά που θα βρω στα παιδιά μας, αν πάθω κάτι κακό. Όμως, θα θαλέψω για να βρω κούβεντα σου και θα τα καταφέρω, ε' ακούς!

Τα παιδιά μας μεγαλώνουν, αυτό είναι το μόνο σύγγραφο... Να τα φροντίζεις και να τους γράφεις να τους πεις μέχρι το τελευταίο δευτερόλεπτο σου ο μπαμπάς θα γυρίσει. Να τους πεις να μην κάτσει και να σου πουν ότι όλα, να τα κερτίς ανδρώματα.

Από τα Λερβενάκια, σου σέβρω με αγάπη σου.
Ο Μάρκος σου

30/4/1821 Καθημέρα

Αγαπημένε μου άνδρα,

Μου λείπεις πολύ, αγαπημένε μου. Η σκέψη μου κάθε μέρα είναι σε εσένα και αν είσαι ασφαλής. Ο μικρός μεγάλωσε πολύ! Μόλις χτες έκλεισε τα τέσσερα. Όταν ρωτάει πού είναι ο μπαμπάς, του λέω πως ταξιδεύει γιατί είναι πόντος και πως προσπαθεί να μας προστατέψει. Του λείπεις πολύ. Λέ ολους μας λείπεις. Όσο μεγαλώνει, τόσο πιο πολύ σου μοιάζει, η κατάσταση εδώ πέρα όλο και δυσκολεύει. Ξακραεί πανικός, φόβος και αγωνία στο χωριό για το μέλλον, μα συγκεκριμένα οι γυναίκες φοβούνται πιο πολύ για τους άντρες τους, που πολεμάνε. Όλοι εδώ σας θεωρούμε ήρωες. Η απώλειά σας μας στοιχειώνει, όλους μας. Μερικές φορές, βρίσκω τον εαυτό μου να σε βλέπει μέσα από τα μάτια του μικρού και έσοι ξεχνημένα. Μα δεν κρατάει πολύ αυτό το γραμμάκι που εμφανίζεται, γιατί εσείς είναι πως συνειδητοποιώ πως δεν είσαι εδώ και μπορεί να κινδυνεύεις. Τότε είναι που γράβωμαι πιο πολύ μην σε χάσω, γιατί δεν θα το αυξήσω. Θυμάμαι χαρακτηριστικά να μου λες « Θα γυρίσω σύντομα, αγάπη μου, όσο υποσχομαι? Τα λόγια σου αυτά με συνορεύουν τα βράδια. Πρόσεχε, άντρα μου, πρόσεχε πολύ. Λέ περιμένουμε εγώ, ο γιος μας και το σπίτι μας, να γεμίσεις την καρδιά μας. Λέ αγαπώ πολύ και σε σκέφτομαι, Λέ περιμένουμε! Συνέχισε για την πατρίδα!

Παντοεινά στην καρδιά μου, η γυναίκα σου
Ρηνιώ Μαυρή

Γιατί τόσος πόνος; Γιατί τόσο έχθρα και μίσος;

Παρόλα αυτά, δεν θα σταματήσω να αγωνίζομαι.

Η ολήθεια είναι ότι κατάφερα να σώσω αρκετούς αγωνιστές μέχρι τώρα και δεν πρόκειται να σταματήσω ποτέ να αφήσω την τελευταία μου πνοή. Όλοι "έφυγαν" περήφανοι, πολεμώντας για την πατρίδα. Δε θα τα παρατήσουμε μέχρι η Ελλάδα να είναι ξανά ελεύθερη. Το χρεώσαμε στους υπολοίπους Έλληνες που βιάζονται πάνω μας, στους αυτούς που κάθισαν για εμάς, στους εαυτούς μας, στην πατρίδα μας. Δεν θα επιτρέψουμε στους Τούρκους να μας υποδουλώσουν και να μας ποδοπατήσουν άλλη μία φορά. Ζωπάσαμε αρκετά. Φτάνει πια. Είμαστε ικανοί να καταφέρουμε τα πάντα, όλοι μαζί, ενωμένοι. Πρέπει να μην το ξεχάσουμε ποτέ αυτό.

Λαοσυρίνα, έληψα όλα να ηχούν όπως τα έχει σχεδιάσει εκεί. Δώσε καιρετώμετα στα «χρυσά παλικάρια σου» και σ' εύχομαι καλή δύναμη. Όλοι εδώ εύρισσας καιρετούν. Με ξεκίνησε το τελευταίο γράμμα που μου έστειλες. Μου έδωσε κουράγιο να συνεχίσω από που κόνια. Έληψα να καταφέρουμε να σώσουμε από κοντά κάποια κομμάτι. Θα περιμένω γράμμα σου.

Σελήμη ελεύθερη Ελλάδα,

η μαρίνα.

Λενώ Θεοτομά

Άντρα σου,

Άντρα σου Ελπίσω να γράψει στα χέρια σου αυτό το γράμμα κάποτε. Ο καιρός περνάει και δεν σε βλέπω να έρχεσαι. Η κόρη σου έγινε γυναίκα μια κ' αγκαλιάζει για βέβαια και ο γιος σου πήρε τα βουνά, από μικρός σου ζήρην, επίρρα από βέβαια, κι έχω εδώ, πιεζή γυναίκα σου, για βέβαια κεντάω και περιέσω τση βσιχτή που αγκοδιά θα σε πάρω. Προσείχαται έτη φέρα για βέβαια, να 'σαι καλός και όλο νύκτες να 'χαις και τση εβό παρακαλώ τίποτα να λην πάθει. Εδώ είναι κούχα, κενόθου κακά φαύλα, και οι κυρίες σου χωριού παθεύουνε για τα πάντα. Κρύο κάνει εδώ νερα, ελπίσω, εβό να λην κρυώνεις και η βροχή να 'σαι κρετέι ζεστό και αγκαλιά. Αγαπη σου, ψε θέλω να σου; έχω σιχτή δεν χάνω και τα φατάκια σου τση εβό ελπίσω να 'δω πριν πεθάνω. Οι τούρκα καναν ευόσο και εδώ, άφες πριν λίνες τόου, τώρα κατά ειτάστε μόνο μείναμε λίχοι.

Να τση ξεχιάς πως ελπίσω και σύντομα δέρω να σε δω. Να 'σαι καλά, σου ατάνει.

Με ποση αγαπη και ευτυχία, η γυναίκα σου.

10/4/1891 Δερβενάκια

Αγαπημένη μου γυναίκα,

Μου λείπεις πολύ, αγαπημένη μου. Πώς είναι η κατάσταση στο χωριό; Ξδύ, στα
στα βουνά, είναι πολύ δύσκολα. Χτες το πρωί, ο Αλέξης, ο παλαιολογμένος σου
αδελφός ανεβίωσε μέσα στα χέρια μου. Τα χέρια μου γεμάσα με
το αίμα του κρατώντας σου στην αγκαλιά μου. Λέχθηκε μαχαίρια στην
καρδιά από σου εχθρό. Ο αρχηγός σου περιποιήθηκε και του έβαψε
σε ένα από τα πιο όμορφα σημεία του βουνού και πάνω από το
χώμα έγραψε με μια πέτρα πάνω σε μια πλάκα «Ξδύ έδωσε σου
τελευταία σου μάχη ο σπουδαίος μας αγωνιστής Αλέξης Μακρής».

Οι συνθήκες εδώ πέρα είναι ανυπόφορες. Οι πάγοι αρχίζουν να
λιώνουν. Ξβω κάνει κρύο αλλά η καρδιά μου είναι γεστή σου σκέψη
πως κάποια στιγμή θα δω ξανά εδένα και το παιδί μας. Σήμερα
κινήθησα και έπιασα το πρώτο μου ξύλο, ένα ελάφι. Σην αρχή δίστασα
αλλά στο τέλος το έκανα, το σκότωσα. Το σκότωσα, Ρηνιώ! Πώς μπόρεσα
να το κάνω ενώ αυτό που ποτέ μου δεν ενοχλήθησα εν γένει. Η πείνα
με οδηγούσε σε αυτό το σημείο, η πείνα μου με οδηγεί στην ερέτα.
Συνήθως, τρέφομαι με φρούτα και καρπούς από τα δέντρα, αλλά τώρα
αποφάσισα να κινήσω.

Τα βράδια σε σφειρεύομαι. Βλέπω πως είμαστε σε όπια μας
κουτά στη λίμνη και κοιτάμε το ηλιοβασιλέμα με του πιο μας
στην αγκαλιά μου. Μου λείπεις, Ρηνιώ! Η σκέψη σου με κρατάει ζωντανό.
Η σκέψη πως κάποια στιγμή θα ξαναϊδωθούμε εσύ, ενώ και ο μικρόκοσμος
μας, και θα σας πάρω αγκαλιά, είναι στο μυαλό μου την ώρα που
πολεμώ ξέ αγνώ, Ρηνιώ! Να μου φιλήσεις τον Γιωργάκη. Να προσέγγει
και οι δύο!

Ο αυγός σου, Γίκος Μαντάρ

26 Μαρτίου 1826, Μεσολόγγι

Αγαπητοί σύντροφοι,

Εσάς γράφω για άλλη μία φορά την εβδομαδιαία αναφορά από εδώ. Τα πράγματα είναι πολύ άσχημα στην πόλη. Το φαγητό σκεπάζει και το νερό λυγίζει τον κόπο. Οι κάτοικοι δεν αντέχουν πια. Στάς δρόμους ακούγονται φήμες για μια έξοδο, χωρίς επιστροφή. Με την τυρινή κατάσταση δεν το θεωρώ απίθανο. Η πολιορκία δεν φαίνεται να λήξει σύντομα, αλλά οι Τούρκοι έχουν κάθε είδους προφητεία και το ρητικό σας είναι αναμενόμενο όπως ποτέ άλλοτε. Εφείς από την άσση, δεν έχετε τίποτα. Η μάχη είναι άγρια. Οι στρατιώτες μας γαν με άθλια καταστάσεις και είναι εξαθλιωμένοι από την πείνα και τις αρρώστιες που κυκλώνουν γύρω τους. Έκαψα τα πράγματα. Αν δεν λάβαμε προληψίες και πυροβολικά με κάποιο λαχικό τρόπο, πράγμα που το θεωρώ απίθανο, δεν θα τη βγάλατε καθαρή. Ίσως τελικά αυτές οι φήμες περί εξόδου από τα τείχη να βγαν αληθινές. Καμείς μας όμως δεν ξέρει με βίχαριό. Φαντασθείτε πως ο χρόνος θα δείξει.

Με εκτίληση,
Νικόλαος Κλαυροπότης

Πα θρίβκεβαί μέβα στον πόδα μου άδελ σε χρίζονται. Μπορεί να
πόδα μου και να θκωόνεις τα αυτιά σου ελάγ τον πόδα μου τον χονεις σου
προκατα κάτσε. Τι κάνεις όταν σε βουόγν; εμάς κάτσε πέν στα το στο
σου και πιροβαδίσ; Τι κάνεις όταν σε θκεφτεσε η μάνα σου κάτσε
σου θκωόνεις με τη μάνα σου κάτσε; Παν είβα στον εφάμε
εφάμε με μάνα στις θκίψεις, κάτσε μάνα σου εφάμε, κάτσε
μάνα στο στόμα σου, την δάκρυα και την εφάμε, τον κάνεις κάτσε θκωόνει και
εφάμε στον θκωόνει σου, κάτσε κάτσε εφάμε θκωόνει σου εφάμε
μά κάτσε σε από αντίπαλο εφάμε. Εφάμε θκωόνει κάτσε σου
αί ανθρώποι η θκωόνει; Μπορεί να θκωόνει σου πέν θκωόνει και σου.
Είνα ^{μας εφάμε} κάτσε πέν κάτσε και «μάνα σου» θκωόνει σου
εφάμε ^{μας εφάμε} κάτσε σου κάτσε σου να νικίωμε σου πέν σου
εφάμε σου να σου.

- Αδελος εφάμε σου.

Αγαθή Καλοκοποίηση Νεόσωπε,

Είμαι ένας πρώην αγωνιστής ο οποίος πολέμησε δίπλα
σε μεγάλους στρατηγούς, όπως ^{ήταν} ο Καραϊσκάκης και ο Νονα-
φάτσας, για την ελευθερία του έθνους μας.

Αδελφή μέσα στο δύο χρόνια σφόντου ζετήσαμε τον αγώνα
για την ελευθερία μας δεν μπορώ να πιστέψω ότι μέσα στο
400 χρόνια ελευθερίας είμαστε ελεύθεροι. Είμαστε ελεύθεροι να
αδικούμε την Ισραήλ μας χωρίς φόβο και τα παιδιά μας
να μαθαίνουν ~~πώς~~ ελευθερία την γνώση μας και την ιστορία μας.
Βλέποντας όλα αυτά που συνέβησαν νιώθω ευλογημένος
από τον θεό που φάσαμε να ζήσω μέσα στο τις πόλεις μας
και που έκανα ωστόσο μαζί με την γυναίκα μου και τα παιδιά
μου να δω την Ελλάδα ελεύθερη.

Όμως όλα αυτά δεν θα γίνονταν αν δεν υπήρχαν
άνθρωποι σαν εμένα να μας δίνουν λόγο πριν από κάθε
μάχη, ένα μας δίνουν ελπίδα νίκης ποτέ είμαστε με
μειωμένη πίστη με κρίση με του εκφράζομαι πάνω στο ότι
να είναι δίκαιος να μην είναι βράχος αλλά ^{βαρ} φίλος που
να μας καταλάβει και να μας σερβίρει. Γιαν τον λόγο
σου πρόσω ^{έβγα} για να σου ευχαριστώ που κέρως εμένα
και σκοπό σαν εμένα ^{που} είμαι τώρα στην πίστη να είμαι
ελεύθερος

Με εκτίμηση

Ένας ανώνυμος
αγωνιστής

Πέμπτη 13 Μαΐου 2021

Αγαπητή μου γυναίκα και μόνο των παιδιών μου

Έχοντας φύγει μακριά από την "ζεστή" αγκαλιά σου και από τα όμορφα παιδιά μας, μπορώ με ηρεμία και σιγή να σου εξηγήσω γιατί έφυγα ~~χωρίς~~ χωρίς καμία εξήγηση, πόσο δύσκολες είναι οι συνθήκες εδώ και το πόσο πολύ μου λείπετε.

Βλέπεις η πατρίδα όποτε με χρειαστεί, πρέπει να 'μαι απικό και αυτή την ώρα τα πράγματα είναι πολύ σημαντικά και σοβαρά. Μου λείπετε, μου λείπει η καθημερινότητα μας που δίνει το ζεστό φαγητό σου... Οι ~~αυτές~~ συνθήκες βλέπεις είναι πολύ δύσκολες εδώ, κάθε μέρα παλεύω και σας σκέφτομαι δεξ και είναι η τελευταία μου... Δεν ξέρω αν θα ζήσω, αυτή είναι η αλήθεια, δεν θέλω να σε κάνω να στεναχωρηθείς, θέλω να σου περήσανη και διηγηθείς με κάθε ανατριχιαστική λεπτομέρεια αυτά που θα γίνουν στα παιδιά ~~και~~ μας αν πάθω κάτι κακό. Θα παλέψω για να βρεθώ κοντά σας θα σας καταφέρω, ~~να~~ γ' ακούς!

Τα παιδιά μας μεγαλίνουν αυτό είναι το μόνο σίγουρο να σας προσέχεις και να μου θα γλιόεις να τους δες μέχρι το τελευταίο δευτερόλεπτο ότι ~~θα~~ ο μητέρας θα χυρίσει. Να τους δες ότι είναι καλά και πάνω από όλα να σας κάνουν ανθρώπους...

Σου στένω ^{την αγκαλιά μου} από τα Δερβενάκια ~~και~~ με αγάπη,
Ο Μάρκος σου!

2 Φεβρουαρίου 1821

Αγαπητέ μου γυναίκα,
αίμα της Επανάστασης φέρνει. Οι μίτες
τρέχουν σαν νερό εδώ, εδώ από τον Πρίο, με
τους στρατιώτες μου. # μερικά μέτρα
και ξεκινάει από την Μορσοβλαχία.

Στο Μορσοβλαχία οι μερικοί ατυχεμένοι και
~~καταραμένοι~~ στρατιώτες όπως ο Κολοκοτρώνης
και ο Καρμυράκης είναι για αίμα και
για νίκη. Το όραμα για την Ελληνική
Ανεξαρτησία είναι τόσο τραγικό που δεν τα
δύσονται όλα ψυχή και αίμα με την βοήθεια
της Παναγίας, έτσι ώστε να επιτευχθεί ο
στόχος μας. Σας σκεφτόμαι κάθε μέρα
και θέλω τα παιδιά μας να γίνουν μια
Ελληνα χωρίς τσίρκους. Σας σκεφτόμαι και σας
το καταφέρω και θέλω να μου υποσχεθείτε
νας να υποσχεθείτε και να είστε χαρούμενοι,
μέχρι να φέρω γυναικός και να φάτε
μια οικογένεια. ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Σας αγαπώ πολύ, να ξέρετε το αίμα μου
να να γίνετε μια γνήσια Ελληνίδα.

Ο αυτός σου,
Αλέξανδρος Υψηλάντης.

23/12/1921

Γλυκέ μου,

Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρω τι σου συμβαίνει και σου γράφω. Πόσο να σου πω πόσο νοηλά, αλλά ναίνεις γύρω τα πόδια σου γυμνά. Για ευστοχία σου αυτή, δεν μπορεί να συμβαίνει σε βράδια σου θα σου έρχεται αν σε εβόλενα παρεόσα ή αν. Μα δείχνεις, που δείχνεις καλά. Το ήθελε που ξέρω είναι ότι θα θα σταθερίσεις να ή αν δείχνεις, έ, τι και να γίνει, εφί θα νίθετα να σε έχω εδώ, μαζί που έχω περσίον. Πίνεις από την τελευταία γράφι που σε είδα, αν και νίθω της και έχω περσίον ανίτες από όταν είδα το πρόσωπο σου, την καρδιά σου έμπαρσα και τα πόδια σου ήπια. Ουθάρω τότε σου δείξατε πόσο υπαία θα περιούρατε τα ναυκαίρια της; Τα όπλα για ταξίδια στο Πέδαφος. Έπες, αυτό θα ήταν το πύλο της ναυκαίρια της. Τα δυο τελευταία τα περσίονε εδώ στο σπίτι. Αλλά δεν ήε περσίονε. Γιατί προηψί να περσίονε χράνο μαζί σου από το να είπας ότι ήνα, ή αν και Αν νίθω εδώ και εβόλενα της τα ήπαρ σου θα ήε είδετες ότι είπας ναυκαίρια. Θα ήε δείξατε, όπως ήε δείξατε "αδελφί σου ήε ήε αδέλφια, ήε τα την ευστοχίαν της προσηύθεα να υτιάζει ναυκαίρια για το Πόσσα. Έως να ήε ήε ναυκαίρια και ήε αδέλφια. Αν σε είχα εδώ. Τότε θα εβόλενα της είδετες που οι ανώματες ήταν ανώματες. Μα ήε είπας μαζί που.

Θα ναυκαίρια της είπαστε. Έχε καλή ο Θεός, να είπαστε εδώ υπίς και ήε. Η κρή ήε είναι σε καρότερη ναυκαίρια από ήε ναυκαίρια. Φαίνεται να ήε ήε για της ήε της σε ναυκαίρια. Η Κατερωάδα τα περσίονε στο ναυκαίρια. Πίνεις όπως να ήε ναυκαίρια αλλά ποτάνε σου για της αδέλφιας της. Δεν είχατε καλά νέα από την τελευταία γράφι που σου έγραφα. Κανονίσε να ήε ήε ήε ήε, και ήε ήε, όπως υς απήρατε, ήε η κρή ήε να σου ήε. Ταυταίρια είναι ναυκαίρια η ήε, ανήρα και σε ναυκαίρια της ναυκαίρια. Θα ήε και το ήε, με Χριστογενεαίρια ναυκαίρια. Αυτε να ταυταίρια και ο αδέλφια να σε ήε ήε. (Γέινω το ταξίδι ναυκαίρια να ήε ήε)

προσέχει δὲν το γερνάω.)[Ⓢ]

Περὶ τὴν νεά σου, να προσέχεις να να τὸν νατὶ. καὶ τὸν νατὶ να εἰκασὲ τὰς.)[Ⓢ] (Ἡ ἀγὰν σου,

καὶ ὅταν ποῖσας ἴα τὸν νατὶ να νατὶ σου τὰς δὲν τὸν ...)[Ⓢ]
νατὶ τὸν, ἐνοῖς; ἴα σου τὰς οὐδὲν. Περὶ τὴν νεά σου να τὸν νατὶ τὸν νατὶς ἐνοῖς σου, να προσέχεις.

Ἡ ἀγὰν σου,
Ματθ

Βασιλική Τριανταφυλλίδα

12/3/1904

Αξιόσεβαστε Κολοκοτρώνη,

Ονομάζομαι Πάυλος Μελάς και είμαι γιος του μεγαλεμπόρου Μιχαήλ Μελά, ο οποίος ήταν και υπερασπιστής του οράματος της μεγάλης ιδέας. Ήθελα από καιρό να σου γράψω αυτό το γράμμα γιατί σαν μεγάλος οπλαρχηγός ξέρω ότι θα με συμβούλευες και θα με καθοδηγούσες. Το 1894 ως μέλος της εθνικής εταιρίας συμμετάχθη στην διοργάνωση της εισβολής στην Οθωμανική Αυτοκρατορία Ελλήνων Ατάκτων που προκάλεσε τον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897, στον οποίο και δυστυχώς δεχτήκαμε συντριβή. Τώρα, λοιπόν βρίσκομαι σε μία δύσκολη αποστολή. Η ελληνική Κυβέρνηση μου ζητά να πραγματοποιήσω μια αναγνωριστική περιοδία στην Δυτική Μακεδονία.

Μακάρι να ήσουν εσύ ο Επικεφαλής-αξιωματικός και να καθοδηγούσες όλο μας το επιτελείο σε επιτυχή διερεύνηση των συνθηκών του Μακεδονικού αγώνα.

Με εκτίμηση,
Πάυλος Μελάς

Επιστολή προς τον Ξενοφώντα Κόδρικτον

Πάτρα 2013/2014

Αγαθissime κύριε Κόδρικτον,

αναγράφω Ανδρέας Πανακωνσαντικός και είχα έναν Ελληνα
πόλεμο και γέγονε του Ελληνικού στρατού της ελευθερίας για την
Ελληνική ανεξαρτησία. Σκοπός της επιστολής μου αυτής είναι να
σας συχαρώ για την εφορία και τόσο γενναία σας δουρεία ως αρχηγού
των αγγλικών, ρωσικών και γαλλικών στρατών στη ναυμαχία του Ναυαρίνου.
Δεν υπάρχουν βόλιε που μπορούν να περιγράψουν την υπηρεσία
της νίκης αυτής για τους Έλληνες. Μετά από τόσο αποτυχημένες
επιχειρήσεις για ελευθερία, αυτή η κενότυχη ήταν η ελπίδα που
τόσο απογοητευμένα αναζητούσαμε και για αυτό νιώθω υποχρεωμένος
να σας ευχαριστήσω για την γενναία σας συμμετοχή στη ναυμαχία.
Όπως ήδη γνωρίζετε η ναυμαχία του Ναυαρίνου ήταν
μία από τις πιο μεγάλες μάχες και η πιο μεγάλη, νίκη και για
ελευθερία την ~~ελευθερία~~ τόσο αναμενόμενη ελευθερία μας. Μέχρι και
σήμερα οι Έλληνες χιορτάζουν και ακόμα ενημερώνονται οι
Αλλοδαποί για την νίκη αυτή με θεατρικές παραστάσεις. Δυστυχώς
με μεγάλη μου λύπη σας ενημερώνω ότι οι απώλειές μας υπολογίζονται
ήταν 654 ανδρικά αμασόνγενοι για συγγαίοντες, 292 από τους οποίους
ήσαν υποστράτιωτες σας, 124 Γάλλοι και 193 Ρώσοι. Επληρώσαν γοδώνω
στη αποστρέφασε Βασιλικό στόχο των Οθωμανών, οι οποίοι ήθελαν
να σας εφοκώσουν, προσέχοντας πως έτσι θα νικήσουν αλλά ευτυχώς
ξεφύλαξε με έναν ελαφρύ τραυματισμό αλλά τραυματίστηκε και ο
γιός σας. Ελπίζω από το βάθος της καρδιάς μου πως έχετε ήδη
ανακάμψει ή άρα όχι ήδη είναι και σε κοινή μάλλον Παράση που
υποσχεθεί αυτός τις τραγικές ανώγειες και κήρυξαν τόσοι
τραυματίες, η Οθωμανική ηλέυρα πύλη γινώθηκε περισσότερο
ελαφραίνοντας έτσι τη νίκη των Ελλήνων. 6000 Οθωμανοί
έχασαν τη ζωή τους και επίσης 6000 περίπου τους καταστράφηκαν

Θα επιθυμούσα να σας γνωρίσω και αυτοπροσώπως για σήμερα
καθώς θα ήταν για πραγματικό γεγονός τιμής, προσωπικά, να σφιχτούμε
χέρια και να σας ευχαριστήσω και να σας ευχαριστήσω από κοντά. Και ειδικά
για τελευταία φορά σας ευχαριστώ για την σταθερή και γενναία σας
υπηρεσία και για σας κάνατε για την παρηγοριά μου και εμένα και
τους αγαπημένους μου. Σας εύχομαι, από τα βάθη της καρδιάς μου, να έχει
για χαρούμενη και πρεπή ζωή με την οικογένειά σας, καθώς χαίρομαι εσάς
και τους αγαπημένους γενναίως ναύτη, τώρα μηδενικά και εμείς.

Με όλην μου τον σεβασμό,
Ανδρέας Παπακωνσταντίνου.

Ελλάδα

Τριπολι

66/66/2821

Προς τον Παπαφλέσσα...

Αγαπημένε μου, από την ώρα που σε αντίκρισα για τελευταία φορά πριν φύγεις, η ~~καρδιά~~ καρδιά μου είναι πάντα μαζί σου, ~~και~~ κάνω την προσευχή μου καθημερινά να είσαι καλά και να οδηγείσαι αυτή την επανάσταση σε αίσιο τέλος. Εγώ εδώ μαζί με τις άλλες γυναίκες ετοιμάζουμε το ~~το~~ χυριό για την άφιξη σας, όπως συνηθίζουμε και κυρίως εγώ...

Ξέρω ότι είσαι προετοιμασμένος για όλα και να έχεις σκεφτεί διεξοδικά αλλά πρόβλεψε κινήσου εύχρηστα, μην βιαστείς γιατί θα χάσεις τον έλεγχο, καλύτερα να περιμένεις λίγο έχοντας καταστρώσει σχέδιο επίθεσης παρά να αρχίσεις με ρίσκο να καταληγείς τον αγώνα.

Η Γκυρτζω ης έχεις πολύ πίστη στον αγώνα και έχεις προσπαθήσει πολύ για την ανελευθέρωση της πατρίδας μας, αλλά μην ξεχνάς, τώρα είναι το κομβικότερο σημείο μην ανάπαυεσαι, τώρα είναι η στιγμή να τα δώσεις όλα. Μπορεί να πιστεύεις πως μπορείς να τα καταφέρεις μόνος, αφού έτσι είναι ο χαρακτήρας σου, αλλά η συνεργασία και η ενωτικότητα είναι το πιο σημαντικό αυτή τη στιγμή επιβιώσε τους συνεργάτες σου, τον

Κολοκοτρώνη και τον Νικηταρά. Μπορεί με
αυτό το λάθος και την επιθυμία για
ελευθερία ή απελευθέρωση πλησιάζει, μπορούμε
να τα καταφέρουμε, ελπίστε ή κρῖ να
τα δώσουμε όλα για την πατρίδα μας !!!

Με αγάπη
Κατερίνα

ΠΡΟΣ: Δημήτριο Τσώκη

Ναύπλιο, 15 Δεκεμβρίου 1821

Αγαπητέ συμπατριώτη, χρειάζομαι την βοήθεια σου. Ο Αντώνης Οικονομού βρίσκεται σε κίνδυνο. Κατευθύνεται προς το Άρχος με δώδεκα παλικάρια για να παρουσιάσει στην εθνοσυνέλευση. Γνωρίζοντας τα σχέδια των προκρίτων, θα σε παρακαλούσα να κατευθυνθείς και εσύ προς το Άρχος με τα παλικάρια σου, να τον προστατέψετε. Ο στόχος μας είναι, να τον πείσεις να περιμένει έφω από την πόλη, ώπου να μπορέσω να φτάσω και εγώ, να τον συναντήσω. Σκοπεύω να επεμβώ και να προσπαθήσω να τον συμπληρώσω με τους Υδραίους προκρίτους. Οι μισθοφόροι των προκρίτων της Ύδρας, έχουν στείλει στρατιωτικό σώμα, σπυδόντας να τον σκοτώσουν.

Θα ήταν πραγματικά άδικο να χαθεί με τέτοιο τρόπο ένας συμπατριώτης μας, του οποίου η συμβολή είναι απόλυτως αναγκαία. Γι' αυτόν τον λόγο η βοήθεια σου, αποτελεί ζήτημα ζωικής σημασίας. Ευεργιστώ με την βοήθεια του Θεού να πάνε όλα κατ' ευχήν.

ΜΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ,
Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

19 ΜΑΙΟΥ 1824

Αξιότιμη Παπαφλέσσα,

Μόλις έμαθα τα νέα πως αύριο 20 Μαΐου θα πραγματοποιηθεί η μάχη εναντίου των Ηπρετών Δυστοκίων δεν μπορού να σας ευοχούσω τον σφεαίο σφου έδω έμαστε πολύ λίγο καθώς και λαυρακίδια από τις συνεχές μάχες. Έξω να σου ευχθώ μέσα από την καρδιά μου καλή τύχη και ότι ο Θεός είναι μαζί σας. Ελπίζω θα ήθελα να σου πω πως εξαρτίας αποτελεσματικός αυτής της μάχης θα μείνετε αδανότατοι στο περσικά των χράων και οι απόγονοι έσπνες θα χαίρονται που είχαν σας ως απόγονους έσπσω μετά από αυτήν μάχη και οι υπολοίποι έσπνες να ξεσκιδών καθώς και να αποκλεισθώσαν οι οισαρκηγοί όπως ο Κισακιστρικίς έσπυδροί γιατί είναι κενά να αποκλεισθώσαν αυτό το έργο σφου οι ίδιοι το αρκίσαν. Υόπερα θα ήθελα να διακίσω και να σεβασίω την ανδρεία σας σφου είδες με καθαρό μυαλό τα πάντα και αντίκρως τους ανδίνους εκθρως σου. Τεσός θα ήθελα να αφισαίξω πως σε μια τέτοια μάχη με λίγους στρατηγούς το πιο σημαντικό είναι ένα καλό σχέδιο και είναι σίχαρος πως θα έβρει ένα πολύ έξυπνο σχέδιο για να το καταφέρετε.

Με αγάπη, ο αυλαστρικίς σου
Γεώργιος Καραϊσκάκης

Προς Αθανάσιο Διάκο

Σου βξελνω αυτη την επιβωδη για να βαθω τα νεα σου, πως παει ο ποδερος. Θα χαρω πολυ αν μου απαντησεις.

Αρχικα ηθελα να βαθω τα νεα του ποδερου αν ο ποδερος θα τελειωσει συντομα, αν θα ελευθερωθωμαι, ολοι εχουν κρεβτες σπικι τους θελουν ελευθεριο. Εχω πολλες αλυτες αποριες και θα ηθελα να μου τις ρωτησω, οχι μονο εχω ολοι μας. Εβαθα απο την γυναικα σου ειναι καλα και τα παιδια σου θελουν να βεδουν τους λευκω και ανηλικου, θελουν να ερθεις εδω και για λιγο να βιχαρευτουν οτι ειμαι καλα.

Τελοσ ηθελα να βαθω για τους στρατιωτες, εχουν πεθανει πολλοι; χρειαζεται ενισχυση ο στρατος; Οι ειδυτες πλεον δεν βαδ ρενε τα νεα, εταροτισαν ανηλικουτε ολοι.

Θα ηταν μεγαλη μου χαρα αν βα απαντησεις, θα βαθαινα αρκετα και θα ενιωθα για μικρη ανακουφιση

Απο
Θωρα χαραλαρηου

5 Φεβρουαρίου 1822

Αγαπητέ Θεόδωρε Κολοκοτρώνη

Ελπίζω τώρα που διαβάζεις αυτό το γράμμα να είσαι καλά σου γραφώ γιατί τα μάτια μου δεν σε έχουν αντικρίσει αφού τον Τυδεμόσε ο αγώνας

Θέλω να βρεθούμε για να θυμίσουμε τότε που ημασταν μια χούφτα άντρες που πιστεύανε στον αγώνα για μια ελεύθερη Ελλάδα. Θυμάμαι κάθε μας συνάντηση και εσύ να μας εμπιστευόμεις πριν από κάθε μάχη και την χαρά μας από κάθε νίκη, ένα συνσπύσμα που πιστώνω σε όλους μας έχει ζήσει. Θυμάμαι τις σκόπιες μου κινήσεις για τούρκους και τις περιπέτειες στα βουνά και από στενά περάσματα με το άγχος και το φόβο των αρματολών μην μας δουν.

Καθώς σου έγραφα μου πέρασε ψαγιάδα από το μιάλο η εικόνα να μας έξιχνε το σχέδιο πριν από την μάχη στα Δελφινάκια. Ήταν περιεργές εποχές τότε, αλλά είχαν και τις καλές στιγμές τους.

Ρανέ όμως αυτές η ημερες και φοβόμαι ότι συντομα θα ζανα χιθεί αίμα ελπίως αλλά αυτή τη φορά όχι από χρι ζονον και αυτό είναι το πιο τραγικό

Μην τα σκεφτόμαστε αυτά τώρα και ας σκεφτούμε το ποτε θα ανταμώσουμε, πρηνών γραμμα σου με τον τοπο την ημέρα και ώρα για το που θα βρεθούμε. Με σε εκτίμησιν.

Νικητάρας

Αγαπητέ Θείσοι Κολοκορωναί,

• Θα ήθελα να έχω την ευχαρία να σου τα πω από κοντά αλλά δυστυχώς έχω δεξιά πόδια χωρίς ακέφα.

Αρχικά, οι εννοήσεις δεν θα βρίσκονταν εκτός στο νούμερο της μάχης όπως οι Τούρκοι θα μας υπερασπίσουν. Επίσης, πάντα ήθελα να συζητήσω μαζί για την μάχη της Φραντζέσκας επειδή νομίζω πως θα μπορούσαν να απορρυχθούν αρκετοί παράται αλλά πάλι και δεν έχω καμία γνώση ακόμα, θα πειρα με την απόφαση για το τι νομίζω. Εκτιμώ, νομίζω πως αν η στραχί της Φραντζέσκας είχε να μην απορρυχθεί θα μπορούσε και η στραχί της Χίου να απορρυχθεί ως αποτέλεσμα ενός πιο "καθαρού" νούμερου.

Προσπαθώ να νομίζω για τους συλλογούς μας, θα μας βοηθήσουν ή αντίθετα αποσπούνται τους καλούς για μια πιο καλή λειτουργία φημ; Εγώ νομίζω πως θα βοηθήσουν, όχι όσο περιμένουμε αλλά θα κάνουν την όλη διαφορά. Τέλος, τι νομίζω για τους φιλλήλους και τους "αρχοντοπατίους" Έλληνες; Θα βοηθήσουν στον νούμερο ή όχι; Εγώ νομίζω πως για να γίνει η διαφορά ένα μεγάλο ποσοστό πρέπει να "παι" στον νούμερο.

Για να συνοψίσω, ευχαριστώ που με άκουσε τα τελευταία που λέγα. Ηταν τιμή που μου νούμερο πάλι σου.

Ο φίλος σου Π
Παναγιώτης

Προς: Πασκαρίνα Μπουμπουλίνα

Αγαπητή Πασκαρίνα, χρειαζόμαστε την βοήθεια σου!
Έχουμε μεγάλη ανάγκη κάποια από τα καρβιά σου
γιατί δυσκολευθήσατε πολύ με το εμπόριο και με
τα τρόφιμα του στρατού.
Τα πράγματα τελειώνουν και δεν μπορούμε να κοιτάμε
τίποτα άλλο. Μακριά να μπορούμε η βοήθεια
σου θα είναι πολύτιμη!!! Ευελπίστο με την
βοήθεια του Θεού να έρθει αυτή η επιστολή να
έρθει γρήγορα στα χέρια σου και να μπορούμε
να καταφέρεις να μας τα φέρεις!

Με εκτίμηση
Μάτο Μαυροβελους.

Προς: Δημήτριο Τσώκη

Ναύπλιο, 15 Δεκεμβρίου 1821

Αγαπητέ συμπατριώτη, χρειάζομαι την βοήθεια σου. Ο Αντώνης Οικονόμου βρίσκεται σε κίνδυνο. Κατευθύνεται προς το Άρχος με δώδεκα παλιάρια, για να παρουσιαστεί στην εθνοσυνέλευση. Γνωρίζοντας τα σχέδια των προκριτών, θα σε παρακαλούσα να κατευθυνθείς και εσύ προς το Άρχος, με τα παλιάρια σου, να τον προστατέψετε. Ο στόχος μας είναι, να τον πείσεις να περιμένει έξω από την πόλη, ώσπου να μπορέσω να φτάσω και έχω, να τον συναντήσω. Ίσως να επείβω και να προσπαθήσω να τον συμφιλιώσω με τους Υδαίους προκριτούς. Οι μισθοφόροι των προκριτών της Υδάς, έχουν στείλει στρατιωτικό σώμα, σπεύδοντας να τον σκοτώσουν.

Θα ήταν προκλητικό άδικο να χαθεί με τέτοιο τρόπο ένας συμπατριώτης μας, του οποίου, η συμβολή είναι απόλυτως αναγκαία. Γι' αυτόν τον λόγο, η βοήθεια σου, αποτελεί ζήτημα ζωτικής σημασίας. Ευελπιστώ με την βοήθεια του Θεού να πάνε όλα κατ'ευχήν.

Με εκτίμηση
Θεόδωρος Κομποστρωτής

Προς Νικόλαο Ξκουλά

Μάρτη 22 Μαρτίου 1821

Έχω οφείξει βουν γυμνή εταιρία, το θύνο προατομαζοται
για τον γκαρκερό όδοι οι Έλληνες αβ-ρονάν να δώσουν την γυμνή
τους για την παρτίδα ήθε να ελευθερωθείμε μετά από τόσους
αίώνες υποδούλωσης και καταπίεσης. Ξέρω ότι δεν πρέπει να
διδάσκουμε και πρέπει να δίνουμε τον αγώνα για την Ελευθερία
Αν όμως δεν τα καταφέρουμε, θα παρτίον γανό ο Ελληνισμός
να επιβιώσει. Συγγνώμη που είμαι επιγλωσσικός αλλά θέλω
και να τον λόγο μου σε σχέση να με έβαλε στην γυμνή
εταιρία σαν έναν από τους πρώτους. Ξέρω όμως ότι αν
τα καταφέρουμε θα μας θυμούνται για πάντα μα αν
γάρουμε ίσως να μην υπάρξει η ένδοξη Ελλάδα με αυτή
την παράδοση ιστορία σε κάποια χρόνια. Ένα πράγμα όμως
ξέρω. Όσοι οι Έλληνες θα να δέχον μήνη, ευσεβώς
βρίστη για το δικαίωμα της ελευθερίας και παρόλο που
μπορεί να υπάρχουν αριζοτότοιες θα δώσω τα πάντα.
Αυτή η βούληση είναι να παραρταμέ που δίνω θάρρος
να βγει στον μάχη και να αδέχω για τους σκοπούς
που τους γίνου για την παρτίδα μου. Με αυτόν θα
παράνω ήρεμος γιατί θα ξέρω ότι ταίλατα για την
ελευθερία με καλορή συνήθειαν γιατί δεν ξέρω αν θα
αντίξω να φάω και άλλο με αυτήν την καταπίεση
βουβαχένος με τον γόθο να μην παρω να γίνω
ελεύθερα κανονιάς αυτό που θέλω και θέλω
κατάξω για πάντα.

Σε ευχαριστώ που ποικάζοντες τις βούλητες μου και
να ξέρω ότι η ύπα της Ελευθερίας ήρθε και ήρα
από έτοιμος από τόση για αυτήν την ύπα

Μάιν, 1823

Γεια σας αγαπηταχοι, που κοιτάτε την ζωή σας για να μας προσταθείτε. Είμαστε έτοιμοι στην Μάιν, μακριά από εσάς, είμαστε και απισμένοι για τα πάντα. Είμαστε έτοιμοι να σας υποβυθίσουμε όχι μόνο οικονομικά αλλά και ψυχολογικά προμήθειες. Ανταλλάξτε σας πράγματα για να σας εξυγιάνω ότι είναι υποβυθίζω από εσάς τους μακρινούς. Είμαστε, σας γράφω για να δείσω το νόσο που σας διατάσσεται για τα καρδιακά ταίρια. Που νοσηλεύεται δύο γενναίοι για την καρδιά, ένας παρακαλούμε με την καρδιά σου θα βεβαιώμε 2000 ανδρες και 75 καρδιά. Είμαστε ναρκωτικές ουσίες και ψυχή και ψυχή. Είμαστε τους δίνουν πρόβλεψη και ψυχή. Τέλος, έχουμε το όνειρο ότι η Ελλάδα θα είναι ελεύθερη και θα διαφύγει την φθορά μια νέα Ελλάδα χωρίς κανένα να την βλάπτει.

Μανιά/45

Αλέξανδρος Υψηλάντης Αρχιστράτηγος

20 Φεβρουαρίου 1821

Προς τους αγάκους

Η ώρα ήρθε, άνδρες Έλληνες!

Οι συμπουλιεστές μας από τη γειτονική Γερβία, το γενναίο Τούρι και την
χλωδή Ήπειρο μας περιμένουν να ενωθούμε για να πολεμήσουμε όλοι μαζί
ενάντια στον τουρκικό ζυγό. Εμπρός Έλληνες! Η Πατρίδα μας προσκαλεί!
Ολόκληρη η Ευρώπη ανασεί για την χρόνια ακινησία μας και θέλει
να δαμάσει την γενναϊότητα και την ανδρεία μας. Οι ευρωπαϊκοί
λαοί επιθυμούν την ελευθέρια της Ελλάδας και δείχνουν ευγνωμοσύνη
για τις ευεργεσίες των Προπατόρων μας.

Κοιτάξτε γύρω σας και δείτε την ελεεινή κατάσταση του λαού μας. Οι
ναοί καταπατούνται, τα παιδιά αρπάζονται από τους τυράνους, τα
θήζυρα μας ξεχυμώνονται, οι αγροί μας λεηλατούνται και εμείς
γινόμαστε δούλοι για κέρη των Τούρκων βαρβάρων.

Ενωθείτε λοιπόν, άνδρες και μεγαλόψυχοι Έλληνες! Τα ελληνικά
πλοία ας βρξούν τα ήρεμα νερά των ελληνικών θαλασσών! Ας
ενωθούμε όλοι με κοινό βρονό! Οι πλούσιοι ας καταβάσουν μέρος
της περιουσίας τους! Οι κρείς ας εμπυκώσουν το παό! Οι ποιηκοί
ας συνεισφέρουν στην Πατρίδα τον απαραίτητο όρο! Ερείς οι
γενναίοι πολεμιστές ας πολεμήσουμε με το ακαταμάχητο όπλο της
ανδρείας μας!

Ας πολεμήσουμε στους τάφους των προγόνων μας που για να μας
αφήσουν ελεύθερους πολεμήσαν και πέθαναν εκεί. Η Πατρίδα θα
ανταμείψει τα τένα της με δόξα και τιμή!

Στα όπλα λοιπόν, γενναίοι και μεγαλόψυχοι Έλληνες! Η Πατρίδα μας προσκαλεί!

Εντιμότητα Μικετάρια,
μην αφήνεται να περνώει ο καιρός! Οι Τούρκοι
μέρα μετά μέρα σας υποωδώνονται και ο φόβος
τους μεγάλος. Έχετε δώσει λόγον στους προωατόρες
ότι θα κουβαλάτε τον έργο του έθνους. Ένα
πρόσφορο με τη βροχή της ελευθερίας και
της υψίστης. Όλοι ορκιστήκατε θμόνοια εις το
όνομα του Ευαγγελίου.

Μην θα αφήσετε στο οδυνητώ γέτος τα
βήματα και να σβείρει τον όλευρο έταρτίον
μας. Βαστάτε τις υψίρες πορφαιές στα χέρια
σας και θα κρούσετε του τυρράκου το κεφάλι.
Ευεργείς Ελλήνων, η Πατρίδα προσυαλεί την
ελευθερία στη γύρα, λυό την ούδια δανείστησαν
τα άλλα έθνη τη σοφία τους. Η παρθένος
Μαρία θα σας σεωάξει με το γήλυό πένθο
της! Εμψόος! Στο μαλό! Η έσχα που σας
τυλιζει να υάψει καθε υόνό σας! Οι άγγελου
τουρκοφάγε, δεν μπορούν να βυθοσουήσουν
το μυστήριο, που εξηροσυνυεις. Χαίρε γαστίρ
έσ πατρίδος σ'αρωσέως.

Αγγελίνα Μωαρμυθιωτή
την 20ην Μαρτίου 1827
Εν Μεγίλης Ακρόποσας

Υδρα, 22 Φεβρουαρίου 1822
Προς: Βασίλειον Ιωάννη

Σελοστέ πατέρα,

έμαθα για την σύγκρουση στην Πάτρα. Λυπάμαι που δεν ήμουν εκεί να σας βοηθήσω, εσένα και τον αδελφό μου. Υπέστη κακή ζημιά το βριμ μας, ο "Α. Μων"; Είστε όλοι καλά; Ανυστηλούμε και εγώ και η μάνα. Έχω ήδη κάνει πολλές δουλειές όσο άδειες. Έχω κόψει πολλά ζύδα, για να έχει η μάνα όλον τον χειμώνα. Την τρύπα στην οροφή την θυμάσαι; Την έφτιαξα. Δεν ήταν τόσο δύσκολο τελικά. Ελπίζω να αντέξει αυτή τη φορά. Πέρασε και ο Θεός. Θέλει να σου δει κάτι. Δεν μου είπε και πολλά. Είναι σημαντικό και άκρως σπουδαίο είπε, οπότε κανόνισε να γυρίσεις σίως και αβλαβής. Το βριμ του κυρ. Μανώλη ζούλησε και μου είπε πως ότι χρειαστώ για το διωό μας να του το ζητήσω. Την επόμενη φορά θα έρθω μαζί σας. Θα έχουμε πολλές συζητήσεις τον επόμενο καιρό. Τουλάχιστον, έτσι άκουσα. Μπορώ να βοηθήσω. Τι λιγότερο έχω από τον αδελφό μου τον Δημήτρη. Θα μάνω ότι δουλεύει Θεός. Αλλά, σε παρακαλώ, σε με να βοηθήσω στο υ σχέδια της απελευθέρωσης της Ελλάδας μου. Δεν το μάνω για τις τιμές και τις ευχαριστίες. Μπορώ να μην τα καταφέρουμε και. Αλλά δεν μπορώ να νείνω ζήροντας πως δεν είναι τίποτα. Καλύτερα να νείνω στον πόλεμο, στην Θάλασσα, ζήροντας πως έδωσα στον αγώνα ότι είχα.

Σας περιμένω με την μάνα, που θα έχει μαγειρέψει, να φάμε όλοι μαζί σαν οικογένεια έστω και μία φορά.

Σε φιλώ,
ο γιός σου